TOVERI

Länsien suomalaisen työväen länenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Advertising rates in effect July 1, 1912, 45 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI BOX 99, ASTORIA, ORE.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Työväenliikkeen kasvatuksellinen tehtävä

Työväenliikkeen tehtävänä on joukkojen tietoisuuteen kohottaminen ja niiden valmistaminen yhteiskunnallisen vallankumouksen toteuttamiseen, milloin olosuhteet sellaiseen muutokseen ovat kypsät. Mutta siinä ei ole kaikki mitä kasvatustyömme ohjelmaamme kuuluu. Tehtävänämme on työväestön taistelukykyisyyden voimistuttaminen ja terästäminen ja yleensä työväestön opettaminen pitämään silmällä porvariston jokaista liikettä. Työväen taistelu, luokkataistelu, ei näet ole mitään muuta kuin jatkuvaa sotaa luokkien välillä, kunnes työväestö voittaa.

Porvariston menettelytapojen tunteminen onkin velvollisuutemme yhtäpaljon kuin omiemmekin. Tapahtuuhan hyvin usein, että porvariston toimitsijat luikkivat riveihimme ja koettavat saada aikaan työväestön nimessä sellaista, joka on työväestölle vahingoksi. Kapitalistit eivät suinkaan viero mitään keinoja, saadakseen voiton työväestöstä. Erinäisissä käänteissä, kuten lakkotaisteluissa ja vallankumoustaisteluissa, koettavat porvarit saada osan työväestöä provokatsioninsa uhriksi ja teettävät sillä työväenliikkeen nimessä kaikenlaisia konnantöitä, joista sitte saavat aseita työväenliikettä vastaan. Varsin tavallista on, että samalla kun porvaristo vainoo eräänlaista "radikalismia", se myöskin pitää sitä yllä, kiihottaakseen työläisiä sen liikkeen taakse, jonka kimppuun on helpoin päästä.

Suomen vallankumouksen yhteydessä esim. selittävät porvarilehdet tapahtuneen "julmuuksia" ja konnantöitä. Kuinka paljon siinä on perää, ei ole tiedossa, sillä Suomen työväenlehdet eivät ole vielä niiltä ajoilta tänne ennättäneet. Mutta mahdollistahan on, että siinä on perää. Eihän entinen kokemuksemme osota muuta kuin sitä, että porvaristo tekee kaikkensa saadakseen aikaan yäkivallantöitä, voidakseen sitte syyttää työväestöä. Radikaaleina esiintyvillä provokaattoreilla on ollut mitä mainioin tilaisuus teettää porvariston kiihdyttämillä joukoilla melkein mitä hyvänsä. Eihän ole tuntematonta, miten Mustoset ovat panneet toimeen ryöstöretkiä kumousliikkeen varjossa, antaakseen aseita porvareille ja paikatakseen omia taskujaan.

Esim. Turun mellakoista miliisilakon aikana on puhuttu paljon. Mahdollistahan on, että porvaristo järjesti sen saadakseen syyttää miliisiä, jonka se ensin oli pakottanut lakkoon, itsepäisesti kieltäytymällä sen vaatimuksista. Juuri se seikka, että porvarit syyttävät lakossa ollutta miliisiä, antaa aihetta epäillä, että koko juoni oli porvariston järjestämä. Eikös lahtarikaarti olisi ollut yhtä velvollinen puolustamaan porvariston omaisuutta kuin miliisikin? Me kyllä tiedämme, että lahtarikaartilla ei ole mitään järjestyksenpitotarkotusta, koska se perustettiin yksinomaan työläisten teurastamiseksi, mutta jos porvaristo olisi tahtonut suojella omaisuuttaan, niin olisi se voinut sitä siihenkin käyttää tilapäisesti.

Tällaisten provokatsionitekojen varalta olisi työväestö kasvatettava, että se osaisi aina pitää varansa ja sopivalla ajalla kääntää porvariston provokatsionin sinne, missä se ei vahingoita työväestöä.

Mutta siinä onkin tehtävämme vaikein puoli. Vallankumoustaistelut tapahtuvat oloissa, joissa työväestö on mitä kiihtyneintä ja asema kärjistynein. Porvaristo kärjistää sen tahallaan ja yllyttää nälkiintyneitä työläisiä ryöstöihin, joista työväestö ei kuitenkaan mitään hyödy, sillä samoin kuin Kuopion ryöstöistä varat kai jäivät Mustosen taskujen paikoiksi, jäävät muittenkin ryöstöretkien saaliit niille, jotka retket suunnittelevat: porvarien liikkeelle lähettämille maantierosvoille.

Miten saada työväestö hallituksi kaikenlaisissa tilanteissa, siinä on suuri vaikeutemme. Mutta sekin vaikeus on voitettava, porvarien provokatsioniyritykset ovat tukahdutettavat, ja se tapahtuu vain kasvattamalla työväestö järjestökuriin, jonka alaisena se itse tietää, mihin toimiin se saa ryhtyä, mihin ei ja epäilee jokaista "sahkaria", jolla on ryöstösuunnitelmia esitettävänä taistelutavoiksi.

Sopimusvapaus ja työläisten oikeudet

Rinnan teollisuuskorporatsionien ja liikemiesyhdistysten muodostumisen kanssa elpyy porvariston keskuudessa pyrkimys työväestön järjestymisen estämiseksi. Puhutaan sopimusvapaudesta ja selitetään että silloin ajetaan työläisten etuja, kun heille taataan "perustuslaillinen sopimuksentekо-oikeutensa."

Mutta tämä "oikeus" ei kuitenkaan ole mitään muuta kuin kahle. Sillä ei ole mitään arvoa työläiselle, päinvastoin vahinkoa, koska työläisellä ei ole riittävää voimaa pakottaa työnteettäjää samoihin suhteisiin itsensä kanssa, eipä edes noudattamaan sopimuksia. Jokainen sopimus, jonka yksityinen työläinen tekee työnteettäjän kanssa, on itse asiassa orjakontrahti, jolla työläinen luopuu järjestymisoikeuksistaan.

Liikekorporatsionit menevät aivan naurettavuuksiin saakka, koettaessaan lakitietä estää työläisiä järjestymästä, tai sellaisten lakien voimaanpanon, jotka vähänkään loukkaavat niiden etuja. Esim. kun Californiassa tuli voimaan laki joka määräsi palkat maksettavaksi vähintään kerran kuukaudessa, niin sitäkin vastaan tappelivat eräät teollisuuskorporatsionit vimmatusta, selittäen koettavansa säilyttää työläisten perustuslaillisia oikeuksia, olla perimättä palkkaansa! Väitteittensä tueksi selittivät niiden lakimiehet, että jos esim. työläinen tekisi sellaisen sopimuksen, että hän ostaa yhtiöltä hevosen, josta maksuksi työskentelee kaksi kuukautta, niin sellainen kauppa ei olisi laillinen, koska laki ei salli palkan sisälle jättämistä pitemmäksi kuin kuukauden ajaksi.

Selvääkin selvempi on, että nämä "hevosenosto-oikeudet" eivät ole mitään sellaisia oikeuksia, joita työläiset tarvitsevat, ja siksi niitä korporatsionit suojelevatkin, voidakseen käyttää työläistensä sisälläolevia palkkoja muihin tarkotuksiin.

Lakkotaisteluissa on toistettu väite sopimusvapauden pyhyydestä kerta toisensa jälkeen ja toistetaan kai edelleenkin, siksi kunnes työväestö on kyllin voimakkaasti järjestynyt, voidakseen määritellä minkälaisilla "hevosilla" se kulloinkin vaihtaa työvoimansa.

Korporatsionit ovat valmiit puoltamaan niitä työläisten oikeuksia, jotka eivät ole työläisille mistään merkityksestä. Ne saattavat olla teoreettisia oikeuksia, mutta käytännöllistä merkitystä niillä ei ole, koska työläinen elää sellaisissa oloissa, joissa hänellä on aina pakko myydä työvoimansa, sai siitä minkälaisen hinnan tahansa.

Ja me huomaammekin, että nämä työläisten oikeudet, joista porvarien kanssa on alituista riitaa, ovat juuri niitä, jotka tavalla tai toisella koskevat työvoiman myyntiä. Muista suhteista eivät porvarit niinkään välitä, sillä he saavat voittonsa työvoiman ostamisesta ja käyttämisestä.

Jos tahdotaan selittää, että työläisellä pitää olla oikeus myydä työvoimansa siitä hinnasta, kuin kulloinkin haluaa, niin sen edellytyksenä pitää olemaan, että **hänellä ei saa koskaan olla pakkoa myydä sitä mistään muusta, kuin itse hyväksymästään hinnasta.** Silloin saakoon toinen työläinen työskennellä samalla työmaalla kymmenestä sentistä päivän, toisen saadessa kymmenen dollaria. Mutta sellaista suhdetta ei voi vallita missään, kun ei kerran työläisellä ole muuta elämisen mahdollisuutta, kuin työvoimansa myynti. Kun sellaisissa suhteissa puhutaan yksityisten sopimusvapaudesta, on se samaa kuin selittää hirtetyn putoavan vapaasta tahdostaan, kun toiset ovat asettaneet köyden hänen kaulaansa, köyttäneet kädet selän taakse ja pudottavat pois kannatuksen jalkojen alta.

Mutta sittekin tulevat porvarit puhumaan siitä vielä kauan, sillä heille on siitä etua. Silloin kun työläiset koettavat yksilöinä sopia työnteettäjien kanssa, saavat jälkimäiset määrätä työvoiman hinnan niin alhaiseksi, kuin luonnon asettamat rajat sallivat. Työläisillä ei silloin ole mitään mahdollisuutta niihin vaikuttaa.

MAILMANKATSOMUKSIA

KORKEIN TOIVO.

Näyttelijä Michael Barna ansaitsee erityisen tunnustuksen siitä, että hän sai ranskalaisen näyttämötaiteen kohotetuksi entiseen jalouteensa siitä syvästä arvottomuuden tilasta, johon se jo oli vajunut. Monilukuiset ihailijansa kerran kysyivät häneltä, mikä oli hänen korkein toivonsa. Vähääkään arvelematta vastasi Barna korkeimman toivonsa olevan, että kun hän viimeistä kertaa esiintyy yleisölle, sallimus soisi hänen silloin erota näyttämöltä niin vaikuttavalla tavalla, ettei sen muisto aivan heti haihtuisi hänen taiteilijatoveriensa mielestä.

Tämä toivo onkin nyt täydelleen toteutunut. Barna, vaikka jo oli 78 vuoden ikäinen, esitti nimiosaa näytelmässä "Cid", joka käsittelee espanjalaisen Cid Campeadorin nimellä tunnetun kansallissankarin Rodrigo Diaz de Vivar'in historiaa. Osan esitti hän tavallisella nuorekkaalla tulisuudellaan, ja vihdoin heittäytyi näytelmän sankarittaren Ximenen jalkoihin niin rajulla vauhdilla, ettei hän enää kyennyt siitä nousemaan, vaan kahden näyttämöpalvelijan täytyi hänet kantaa pois. Koko "alkuvoimaisen" ja "heikentymättömän" kykynsä hän oli pannut alttiiksi saadakseen aikaan niin suuremmoisen vaikutuksen, ja nyt hänen voimansa murtui. Se oli hänen viimeinen esiintymisensä, eikä kukaan näyttelijä hänen jäikeensä ole niin vaikuttavalla tavalla eronnut taiteestaan.

TOVERI KURT EISNER,

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 17, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

etevä saksalainen sanomalehtimies, erotettuja Vorwärtsin toimittajia, on Kööpenhaminan kautta tulleen tiedon mukaan tehnyt itsemurhan Münchenin vankilassa. Hänet oli viime helmikuulla vangittu Münchenissä, jossa hän oli silloisen lakkoliikkeen johtohenkilöitä, ja hänet pantiin syytteeseen valtiopetoksesta. Arvatenkin oli Saksan sosialismin nykyinen alennustila saattanut hänet toivottomuuteen. Hän oli niitä harvoja saksalaisia sosialistijohtajia, jotka pysyivät kansainvälisyyden asialle uskollisina.

Joko tulee kuuden tunnin päivä?

by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

at Astoria, Ore., April 17, 1918, as required (True translation filed with the Postmaster

Vanhassa armaassa Englannissa on saippua-loordi Leverhulme nähnyt kirjotuksen seinällä. Tuo työteliäs ja uuttera vanha saippuankeittäjä aikoo nyt panna kuuden tunnin työpäivän käytäntöön saippuatehtaissaan. Hän suosittelee tätä keinoa muillekin jonkunlaiseksi hätäankkuriksi sitä taloudellisen ahdingon, työttömyyden ja kautta mailman ulottuvan kurjuuden aikaa vastaan, joka tulee seuraamaan nykyistä kristikansojen niin suurella hartaudella käymää sotaa. Jalo loordi näyttää siis olevan sitä mieltä, että vaikka tämän sodan jälestä mailma ei tulisikaan turvalliseksi paikaksi demokratialle, niin siinä tulee kuitenkin olemaan kaikki edellytykset "demokraatti-ajalle". Sen varalta on saippua-loordi samalla ostanut saaren — 400,000 eekkeriä alaltaan — Skotlannin rannikolta, nähtävästi hätäsatamaksi mihin ottaa turvansa, jos tuo hätäankkuri ei sattulsikaan pitämään.

LIHATRUSTI JÄRJESTÄÄ TYÖLÄISIÄÄN.

Kun äskeisten, hallituksen taholta toimeenpantujen tutkimuksien johdosta Chicagon teurastimotyöläisten palkat määrättiin korotettavaksi ja heidän sietämättömän kurjia työolojaan muutenkin parannettavaksi, on lihatrusti ryhtynyt vastatoimenpiteisiin: työvänjärjestöjen hajottamiseen. Karjapihoissa työskentelevät neekerit on saatu perustamaan ammattiyhdistys, jolle tulee nimeksi "American Unity Labor League", joka ei tule liittymään Amerikan Työväenliittoon eikä mihinkään muuhun koko maata käsittävään järjestöön. Sitävastoin on aikomus perustaa samanlaisia "värillisten" ammattiyhdistyksiä kaikille muillekin suurille teurastuslaitoksille ja liittää ne itsenäiseksi lujaksi järjestöksi. Ensiksi pitäisi Omahassa syntyä samanlainen yhdistys. Hyvin ovat kapitalistit selvillä siitä, kuinka työväen heräämistä vastaan on taisteltava: kilpailevilla, hajottavilla järjestöillä. Se on heidän tehokkain keinonsa. Ja työväki on narrattavissa vaikka millä, tässä tapauksessa rotu-erolla, nahan värillä!

SUURTEN TYKKIEN VOIMAKKUUS

on itse asiassa suunnattomampi kuin saattaisi luullakaan — melkeinpä enemmän kuin mitä ihmisjärki oikeastaan pystyy käsittämään. Englantilaisen 343 millimetrin tykin lasketaan laukeamishetkellä kehittävän noin 25 miljoonaa hevosvoimaa. Mahtavimpia nykyaikaisia tykkejä ovat Panaman kanavaa suojelemaan asetetut 406 millimetrin kanuunat. Sellainen kanuuna on 15 metriä pitkä ja painaa 142 (metristä) tonnia. Joka laukaukseen menee 261 kilon savutonta ruutia ja 1058 kilon painoinen kuula voidaan ampua 25 kilometrin päähän. Kanuunan putkessa kehittyvän kaasun paine lasketaan 2,500 ilmakehän painoksi, joka on kerrassaan uskomaton määrä, siihen verraten, että kaikkein uudenaikaisimmassa höyrykattilassa voidaan paine kehittää ainoastaan 16 ilmakehän painoa vastaavaksi.

Kunnallissosialismin vaikeuksia.

Piqua nimisessä pienessä teollisuuskaupungissa Ohiossa ovat työläiset valinneet sosialistisen kaupunginhallinnon. Mutta nyt ovat kaikki sekä oman että ympäristökaupunkien sanomalehdet sulkeneet palstansa tuon kaupunkihallinnon tiedonannoilta. Kaupungin hallinnolle ei ole jäänyt muuta keinoa kuin painattaa pientä kuukausittain ilmestyvää lentolehteä, jota jaetaan talosta taloon. Ainoastaan sillä tavoin saavat Piquan asukkaat tietää kaupunkihallintonsa tolmista ja aikeista. Siinäkin näkeä esimerkki, kuinka tärkeätä työväen olisi kehittää omaa sanomalehdistöänsä eikä eläteilä porvarillisia käärmeitä.

PERÄTTÖMIÄ SYYTÖKSIÄ.

"Katson velvollisuudekseni lausua että ainoassakaan niissä työselkkauksissa mitä minun tietooni on tullut, ei ole ilmennyt pienintäkään epäilojaalisuuden piirrettä eikä minkäänlaisia saksalaisen vaikutuksen jälkiä." Tällaisen lausunnon on antanut H. B. Endicott, joka Yhdysvaltain sotaan sekaantumisesta alkaen on ollut Massachusettsin valtion edustajana palkkariitojen rauhallista sovittelua varten asetetussa lautakuunnassa. Hänen käsiteltävänään on jo ollut toista sataa lakkotapausta, jotka ovat koskeneet yli 200,000 mies- ja naispuolista työntekijää.

Ilman tuota todistustakin olisi jokainen rehellinen ja omintakeisesti ajatteleva ihminen, niin porvari kuin työläinenkin, ollut selvillä siitä, että tuo voitonhimoisten suurkapitalistien ja heidän käytyriensä huuto "saksalaismielisyyden vaikutuksesta" jok'ikisessä lakkotapauksessa on kaikkea perää vailla. Se on vain niitä keinoja, joilla saalistajat aina koettavat johtaa harhaan yleistä mielipidettä. Ennenaikaan lyötiin rahaa uskonnolla, nyt isänmaallisuudella. Tällaisilla saalistustarkotuksessa keksityillä valheilla on se erikoisesti ilettävä ominaisuus, että niitä kaikkein vähimmän uskovat juuri niiden keksijät ja levittäjät.

Järjestömme asioita

S. S. OSASTOILLE LÄNSIPIIRISSÄ.

(Luettava osaston kokouksessa)

Kuten tunnettua, on tov. Santeri Nuorteva nimitetty Suomen työväen hallinnon virallisesti edustajaksi Yhdysvaltoihin. Nykyään on Nuortevan tärkeimpänä tehtävänä koettaa hankkia ruokatarpeita Suomeen. Nuortevan tähän astinen toiminta on tietystikin suureksi osaksi rajottunut alkuvalmistuksiin ja tulevan toiminnan järjestelyyn. Kuitenkin on hän jo saanut niin paljon aikaan, että on saanut sidotuksi Suomen valtion rahat, yli neljätoista miljoonaa dollaria, niin että niitä eivät saa herrat Reuter, Ignatius ja Valkeapää käsiinsä. Myöskin on suuria toiveita Nuortevan ehdottamalla tavalla saada Suomeen lähetetyksi viljaa.

Mutta tästä edustuksesta tietystikin johtuu kuluja, eikä Suomen työväen hallinto ole vielä ehtinyt järjestää raha-asioitaan täällä monista eri syistä, joten täkäläisen suomalaisen sosialistijärjestön velvollisuus on tehdä parhaansa tämän New Yorkiin perustetun Suomen Asioimiston ylläpitämiseksi toistaiseksi.

Pitemmittä selostuksitta viittaamme Toverin numerossa 89 julaistuun selostukseen sanotun toimiston toiminnasta, joka luullaksemme itse puhuu parhaiten puolestaan. Toivomme että osastonne ottaa tämän asian huomioonsa vaikka olisikin jo ennen toimittanut keräyksen Suomen nälänhätäisten hyväksi.

- - -

Mitä varten ovat kuukausiraportit?

Näyttää siltä, että useat osastot eivät käsitä, eli eivät ainakaan tahdo käsittää kuukausiraporttien merkitystä, päättäen siitä, että piiriviraston lähettämät kuukausiraportit täytetään niin peräti huolimattomasti.—Nuo raportti-kaavakkeet lähetetään piirivirastosta siinä tarkotuksessa, että niiden perusteella saataisiin jotakin selvää osastojen toiminnasta. Siksipä Piirikomitea päättikin erikoisesti kehottaa osastoja täyttämään nuo raportit huolellisesti. **Yhtään kysymystä ei saa jättää vastaamatta.** Esim kysymykseen: Kuinka suuren summan edestä on osastonne levittänyt Toverla? täytyy antaa varma vastaus. Jos ei ole otettu yhtään tilausta Toverille, silloin on merkittävä kysymyksen perään nolla. Samoin on myöskin annettava vastaus muihin kysymyksiin. Sellaisiin kysymyksiin jolssa ei ole rahaeristä kysymystä, on vastattava, on tai ei.

Ottakaa tämä huomioonne ja kehottakaa virkailijolta täyttämään velvollisuutensa.

Toverillisesti,
LÄNSIPIIRIKOMITEA,
K:tta A. Mäki, siht.

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

ABERDEEN.

Tämä Aberdeen on nykyään suur-mailman kanssa yhdellä tasolla tapahtumiin katsoen, vaikka muuten tämä on semmoinen pieni puukylä kuin ennenkin. Vaan kaikkihan se on muuttuvaista mailmassa ja etenkin näin sotaisena aikana. Kotitarkastuksia on pidetty jo viikon aika joka yö. I. w. w:läisiä kuuluvat etsivän. Majatalot on kaikki käyty läpi ja niissä asuvia miehiä on otettu yksi toisensa perästä. S. s.-osaston talo on tarkastettu myös kaksi kertaa, ja veljeysseuran talokin sai jo osansa; senkin tarkastivat yhden kerran. Tämän kaiken on suorittanut n.s. isänmaallinen yleisö, kaupungin virkakunnan siihen sekaantumatta. Kaupungista ulosvietyjä ei ole kuitenkaan suuremmassa määrin oikein pahon pidelty; joittenkin on pitänyt suudella lippua ja pienempiä lyöntejä on annettu ja niin päästetty menemään ja käskетty mennä jonnekin muualle kuin tälle paikkakunnalle. Yhtä miestä on kuitenkin pidelty pahoin siinä määrin, että hän on tällä kertaa sairashuoneella (hänen nimeään en ole saanut tietää).

Mrs. Sampson, Northern Hotellin omistaja, on lähettänyt protestin kaupungin viranomaisille mokomasta viranomaisten huolimattomuudesta. Sanoo olleen asukkaansa täysin hyvämaineisia kansalaisia ja näin ollen olisi tahtonut, että virkakunta olisi estänyt kotitarkastukset. Vaan viranomaisten taholta selitetään, että työläiset sen ovat tehneet; "koska työläiset ovat käyneet vihamielisiksi i. w. w:läisille ja tahtovat ne ajaa kaupungista pois," niin he muka eivät voi auttaa!

Vangitsemisia. Saksalaismielisyydestä on vangittu sotilas William Morris, C. C. L. T:n kämpältä. Metsätyöläinen Neil Mc Donald myös vangittiin, kun hän oli kiellellyt toisia ostamasta sotabondia. I. W. W. liiton paikallisia virkailijoita niinikään on yksi vangittu, vaan hänen nimeään en ole saanut tietooni.

Paikkakunnalla vallinneen ajojahdin takia on täältä lähtenyt useita suomalaisiakin, ja suuri joukko itävaltalaisia; kaikki, jotka viimekesäisessä lakossa luulevat tulleensa mustalle listalle, ovat katsoneet parhaaksi lähteä toisille markkinoille ja sehän se on parasta heille ollutkin.—Tiinan Taavetti.

CEDAR FALLS.

Tämä paikka sijaitsee 40 mailin päässä Seattlesta. Täältä saa Seattlen kaupunki vetensä ja valonsa. Tukkikämppiä on useita tässä lähetysten ja työt täydessä käynnissä.

Mielipiteet miesten keskuudessa ovat pahasti ristiriidassa, toiset kuuluen uskollisten tukkityöläisten yhdistykseen ja toiset (kuten heidän taholtaan väitetään) "uskottomiin", I. W. W. liittoon. Tänne on myös eksynyt sosialistejakin, ja kun iltasin kuuntelee "punkkahaussissa" näiden kaikkien väittelyä, niin se on koko tavalla kiihkoista ja innokasta. Neljänällän jäsenet väittävät, että tuplajuulaiset ovat saksalaismielisiä ja tuplajuulaiset väittävät että sosialistit ovat perkeleitä. Tuplajuiden ainoa tarkotus näkyy olevan "saada sosialismi hävitetyksi maan päältä"; he antavat palttua kapitalistisen järjestelmän nurinkurisuudelle ja sepittävät sosialisteista valheita, jollaisia ei kukaan ole nähnyt unissakaan. Eräskin "harmaja" jutteli, että sosialistit Aberdeenissä, Wash., ovat ottaneet osaa tuplajuulaisten jahtiin ja että Huotari kuuluu s. s. osastoon y. m. pötyä.

Minun tietääkseni suuri osa I. W. W:n jäsenistä on siihen liittoon ehtinyt kuulua ainoastaan muutaman kuukauden ja tämä osa jäsenistä on niin tiedotonta, että se täydellisesti uskoo mitä heille vanhempien veljien (sosialistisyöjien) taholta uskotetaan. Heille on pintapuolisesti selostettu "yhden suuren union" voimakkuutta taloudellisena järjestönä, mutta heille ei ole selitetty, mitä on sosialismi ja syndikalismi y. m. ja niin ollen he eivät tiedä hölynpölyä koko aatteista. Itsepuolestani olen aina koettanut esitellä — sikäli kun suun vuoroa olen saanut — että kohdistaisivat koko vihansa ja "taloudellisen voimansa" kapitalistista järjestelmää vastaan ja jättäisivät sosialistit omaisuuksineen rauhaan, kunnes käytännössä voitte toteen näyttää järjestönne "paremmuuden". Meidän vakaumuksemme on historiallisten kokemuksien perustalla se, että taloudellisen ja poliittisen taisteluu tulee kulkea käsikädessä ja nämä voimat yhdistettyinä tulevat muodostamaaan mailman mahtavimman voiman. Nähkäs, työväenluokan täytyy yhtyä yhdeksi suureksi kokonaisuudeksi ennenkuin lopullisesti voitamme.

TACOMA.

Yritti lahjomista. Suomalainen Victor Hill, joka joitakin päiviä sitten vangittiin yrittäessään 15 dollarilla lahjoa täkäläistä vapautuslautakunnan virkailijaa E. S. Bieseckeriä, vapautuakseen sotapalveluskutsuunnasta, havaittiin syylliseksi. Victor Hill on kotoisin Vancouverista, missä hänen vanhemmillaan on maatalo. Kuulustelussa selitti Hill ryhtyneensä vapautusta hankkimaan voidakseen auttaa vanhempiaan maatöissä. Tuomio langetetaan vasta 17 p:nä t. k. Ohimennen olkoon mainittu, että Hill ei taida maan kieltä.

Tyttöjä vangittu. Kymmenen niistä 12 vangitusta tanssijatyöstä tuomittiin 6 kuukaudeksi vankilaan irtolaisuudesta. Tarkastuksessa havaittiin heidän kaikkien potevan sukupuolitauteja.

Lasia ruoka-aineissa. M. P. Hosteter, joka asuu 6447 itäisellä B kadulla, ilmotti poliisille löytäneensä lasinpalasia ostamistaan suolatuista maapähkinöistä. Samoin on poliisille ilmotettu niitä löydetyn jo leivästäkin.

Vapauslainat. Niitä ovat tacomalaiset tähän mennessä lunastaneet kaikkiaan 2,100,000 dollarin arvosta.

Työläisten järjestäytymisestä. Timberworkers liitto on täällä alkanut järjestää tehdasteollisuudessa työskenteleviä naisia unioon neiti Grace O'Mally'n johdolla ja hyvällä menestyksellä.

Laivatyöläisten unio ilmottaa, että viime viikolla on heidän järjestöönsä liittynyt kokonaista 75 uutta jäsentä.

Rena Mooney puhuu. Central Labor Council ilmottaa, että Rena Mooney puhuu Tacoma Hall'issa perjantaina 26 p. huhtik.

Onnettomuuksia. Kaikenlaisia onnettomuuksia tapahtuu täällä nykyään aivan tuhkatiheään ja erittäinkin raitioteillä. Niinpä lauantaina t. k. 13 p. Charles Kellog, 16-vuotias laivatelakkatyöläinen, ollessaan matkalla työhön, putosi liiaksi täyteen ahdetusta katuvaunusta sillä kamalalla seurauksella että joutui pyörien alle, jotka repivät häneltä vasemman jalkaterän, samalla sai hän päähänsä useita ruhjevammoja. Samana päivänä tapahtui vielä toinenkin onnettomuus, kun Crip Wicker, 66-vuotias Standard Paper yhtiön yövahti joutui kulkevan katuvaunun eteen, joka heitti hänet maahan, särkien häneltä pääkallon, taittaen solisluun sekä tuottaen hänelle päähän useita muitakin vammoja. Wicker on yksinäinen mies ja asuu talossa No. 809 South 8 kadulla.

Tapaturman todistajina ei ole muita kuin vaunua ajava konduktööri, joka vakuuttaa nähneensä kadun poikki pyrkivän Wickerin aivan liian myöhään. Loukkaantunut kuletettiin sairaalaan ja on hänen tilansa aivan toivoton.

Putosi autoineen sillalta. Yhdysvaltain lihantarkastaja, tohtori Rufus Thompson, joka t. k. 13 p:n aamuna törmäsi autoineen 11 kadulla sijaitsevan sillan kaidepuiden läpi, pudoten 40 jalan korkeudelta maahan, oli vielä tänään, 14 p:nä, vaikeista ruhjevammoistaan huolimatta hengissä. — Kaiku.

OREGON

PORTLAND

"Teidän läkinne ja oikeutenne" esitetään ensi pyhäiltana osaston näyttämöltä. Kappale on kolmessa näytöksessä ja kuudessa kuvaelmassa, siis suurenmoinen kappale. Siinä nähdään selvästi yläluokan ylellinen elämä ja heidän käsityksensä työläisistä. Myöskin nähdään leivän puutteessa näänttyvän työläisten kurjaa elämää. Heti ensi näytöksen alussa nähdään rikkaan porvarin poika, jota ei suinkaan leipähuolet rasita. Hän tulee niiltä tavanmukaisilta matkoiltaan "elostelemasta", täydessä humalassa. Onpa hän myös tuolta n.s. "daamilta" ottanut rahapussin, jonka tuopi kotiansa. Hetken perästä tulee "daami" etsimään kukkaroaan, se löytyy, mutta rahoja ei löydy, josta "daami" suuttuu ja uhkaa viedä asian oikeuteen. — Tätä ei tietysti sallita, vaan sovitaan asia rahalla.

Mutta kun köyhä Jones, jonka tuo varakkaan poika on eräänä yönä juottanut humalaan, erehtyy ottamaan hopeaisen paperossilaatikon, niin silloin näytetään missä on laki. Näytetään selvästi ketä varten lakipykälät on tehty ja kelle ne kuuluvat. Eihän yläluokka tarvitse lakia, vaan työläiset, työläisiä varten he säätävät lakejaan, joiden avulla koettavat saada työläiset nöyriksi. — Työläisten täytyisi silloinkin, vaikka heillä ei olisi työtä eikä ruokaa, uskoa vain ja luottaa porsastelijoiden apuun. Pieninkin napina on rikos niitä pyhiä lakeja vastaan, jotka he ovat säätäneet.—Näitä kaikkia suoria totuuksia paljastelee ensipyhän kappale selväpiirteisesti. Kappale on jännittävä alusta loppuun, joten toivotaan tähän suurta osanottoa. Esirippu nousee täsmälleen puoli kahdeksan, joten jokainen tekee viisaasti, kun tulee ajoissa. Ovet avataan tuntia ennen, jolloin aletaan lippuja myydä, ettei tulisi mitään tungosta lippuaukolla. Siispä ensi pyhä-iltana tehkäämme oikea kansainvaelluks osaston haalille, katsomaan ja kuulemaan jännittävää kappaletta. Oviraha on 50 senttiä.—Esittelijä.

CALIFORNIA

WEST BERKELEY.

Alaska-kuume täällä on kova. "Joka mies" vain lähtee Alaskaan. S. s. osaston jäseniä on jo mennyt J. Justen, A. Heino, J. Leivo, Kovakka, V. Fors, G. Salo, P. Hakkarainen, P. Koskinen, V. Gummerus, E. Lohiluoma, K. Kokko, L. Erickson, A. Lindholm, Lehtonen, A. Leino, Kujala, Aro, Penger.

Siis koko monta yhdestä osastosta.

West Berkeleyn "vanhat piiat" eivät halua olla huonompia kuin West Berkeleyn vanhat pojatkaan. Kuten muistatte, antoivat täkäläiset vanhat pojat joku aika sitten sellaisen illatsun, että sellaista harvoin on nähty. Mutta vanhat piiat tulevat antamaan sellaisen illatsun, jota ei milloinkaan ole nähty, sillä niin 'kamala' on ohjelma — vaan sitä ei saa millään hinnalla ilmottaa, sen